

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

[De Natvrali Ex Vngvivm Inspectione Praefagio comment.]

Baldi, Camillo

[Bononiae], 1629

Quadam diuinationum species enumeantur. [Cap. XXIII.]

urn:nbn:de:hbz:466:1-13286

aut gravissima vulnera suscepturum, quod si hæ maculæ mulieri aderunt, in parte siue manu sinistra, superba, & immitis erit foemina, instabilis, & vere lunatica, & propter hanc suam superbiam, & iracundiam, & procacitatem sæpe vapulabit; Mixtæ, & multiplices maculæ, in quibus, & pallor, & subcastaneus appareat color hominem indicant male moratum; qui neminem præter se ipsum amet, nemini credat, omnes despiciat, se solum sapientem putet, quo fiat, ut odiosus, & despectus sit alijs, tum propter hoc, tum quoniam sordidus erit & animo, & corpore, fædatis, & mucidis vestibus lætatur, circa quem nova, pulchra, & nitida vestimenta cum posita sunt, videntur scruta; & rancidi, & situ pleni panni; Hæc igitur & his similia sunt quæ à quodam magno chyromantes afferuntur, quam rationabiliter ipsi viderit. Cæterorum Planetarum non meminit auctor. Ex his igitur, ut arbitror, apparet quid sint ungues, ex quibus & à quibus, & quomodo fiant, quæ significant, secundum quantitatem, colorem, & figuram; tum Physice, hoc est cum ratione aliquâ, & naturali; tum secundum chyromantiam; quæ nulla ratione suas firmat, assertions, & quibus plerumque etiam contradicit experientia.

Quædam divinationum species enumerantur. Cap. XXIII.

ET quando chyromantia, divinationis quædam species est, quamque & nunc, & alibi diligentius reprobavi, posset credere aliquis, me omnes divinationum species rejicere, quod tamen falsum est, aliquas enim omnino puto admittendas, omnes nego. Nam divinationum, & præmotionum aliarum irrationabiles, simpliciter aliarum quarum ratione, & causam nos reddere non possumus, vel ex natura sua, quoniam non habent causam, ut auguria, & extorum inspectiones, vel habent quidem sed diuinam, & soli Deo cognitam, nobis autem ignoram; ut sunt prænotiones, & prædictiones prophetarum quæ sunt Deo iubente, ab Angelis, vel Deo per-

mitten-

mittente à spiritibus malignis, dicunturq; ignotæ quoniam à nobis illarum nulla potest assignari ratio; Quæ irrationabiles sunt, ex parte sui, quoniam ex in se ipsis nullum habent rationis vestigium, sunt istæ chyromanticae prædictiones. De singularibus enim futuris contingentibus nulla afferri potest ratio propter quam sic, quam oppositum succedat magis, & causa est, quòd non entis non est ratio, non est autè exemplum, inductio, enthimema, quod non sit syllogismus, vel ad syllogismum non reducatur, neq; est syllogismus, sine propositione vniuersali; omnis autè propositio de materia contingenti semper falsa est, si non secundum totum sicuti est affirmatiua de materia impossibili, vt omnis homo est lapis; saltem secundum partem; vt omnis homo est bonus; At in syllogismo si altera propositio falsa erit; Nihil veri per se nunquam sequetur, sed tantum aliquando per accidens; Attamen verum est, quod harum contingentium aliæ sunt vt plurimum, & in pluribus; quæ vocantur contingentiã apta nata, & ordinata, habentque causam certã, deficiunt tamen à necessario quoniam impediri possunt; Vt orietur mihi filius cum quinque digitis in manu, non sane necessarium est, attamen vt plurimum contingit hominẽ sic oriri, nisi sit quod impediatur. De hoc contingenti apto nato, ait Aristoteles, fieri rationes, & syllogismos atq; artes plurimas circa hoc cõtingens versari; Quod vero contingens est inordinatum, & quod non magis hoc, quam illo modo eueniat, causam vllam habet, de hoc non est scientia, neque vlla rationabilis assertio; Vt qui cras tibi nascetur puer erit vir militaris, vel Doctor magnus, vel post annum nobiscum cenabis, id à nullo scitur, quoniam neq; ratio afferri potest, de non ente enim simpliciter nihil asseritur; Hæc autem contingentiã inordinata, ante quam fiant, nullo modo esse dicuntur, nisi forte, vt somnia sint in anima. Quare Astrologicae prædictiones chyromanticae, & metoposcopicae nullam in se veritatem habent, quoniam neque ratio nem, neque experientiam natæ sunt, quibus confirmantur;

mentur; quid enim veritatis, aut rationis in se habet hoc me-
toposcoporum effatum? cui linea secunda frontis recta fue-
rit, & continua, ille vel Princeps, vel primus in sua familia,
vel principibus erit carus; Nemo est qui non sentiat, inter
subiectum, & praedicatum, nullum cadere medium, quo haec
extrema simul iungantur, quin quomodo haec obseruatio-
ne sciri possunt? cum obseruatio supponat, vel sit ipsa-
met experientia, haecque fiat multis memorijs circa ea-
dem specie indiuidua versantibus, memoriae multas sen-
sationes supponunt; At in Astrologicis pro confesso
habetur, nisi post longissimum tempus annorum ferè
36000. eandem coeli faciem, quae nunc est, redituram, & ho-
minis naturam istius, qualis est haec Socratis, nunquam fuisse.
Hominum facies sunt infinitae, & casus infiniti, quare
neque de his est, quod asseri possis, nam causam non habent,
quae casu eueniunt, & infinitorum non est vlla scientia, vel
cognitio. Quid enim commune pollici, & laqueo? vt si cui
vltimus pollicis nodus circulari cingatur linea naturaliter,
quod ille suspendetur? addamus rationem, si enim haec con-
tingentia ad vtrum libet essent determinata, ergo altera pars
contradictionis esset vera, & altera falsa, habebunt igitur
causam determinatam, contra id quod sentit Aristoteles in
libro perierminias; Quae autem praenotiones aliquid pro-
babilis habent illae sunt politicae, vel naturales; Dico natu-
rales cognitiones nauticam, medicinam, agriculturam, &
huiusmodi quae causam habent certam, deficiunt tamen à
necessario, quoniam impediri possunt causae, ne suum pro-
ducant effectum; Politicae autem obseruationes ad pruden-
tiam referuntur, & ipsae causam habent, licet contingentem,
& natam impediri, est politicum axioma, inimicis fugere, &
cedere volentibus aperienda est via, & dandus omnino lo-
cus. Hunnis fugientibus, & cupientibus Italiam liberam
linquere non concesserunt Itali, & à desperatis victi, atque
occisi fuere, his accidit enim tunc quod dicitur; Vna salus
victis nullam sperare salutem, praeter haec duo genera futu-
rorum

rorum contingentium, quorum alterum ad scientiam naturalem alterum ad prudentiam refertur; Nihil certe probabiliter asseri potest, & nugas, ac imposturas iudicabimus, & vana omnia alia diuinationum genera, quæ ab hominibus Deum deserentibus tentantur; In his auem quæ hæctenus à nobis dicta fuerunt, si contrarietates reperiantur, mirum non est, quoniam varia hæc sunt parumque stabilitatis habentia, & à varijs auctoribus tradita varie.

Quædam chyromantis placita. Cap. XXIV.

Confecto hoc tractatu, in manus meas incidit quidam libellus situ, & vetustate consumptus, in quo sequentia problemata ad vngues pertinentia legebantur, nullis tamen rationibus suffulta, stigmata vocat ille puncta, in vnguibus apparentia; Horum primum est.

1. Omnia stigmata alba bona, nigra mala; Noto ego bonum, & malum dici multipliciter, neque ideo scio quid boni indicent, corporis, an animi, aut fortunæ, vt aiunt; Amplius albedo hæc indicat pituitam in cerebro, & neruis præuolare, at quid boni portendat pituita, & quid mali melancholia secundum se non video, nisi cum improportionabiliter cum alijs humoribus fuerint coniunctæ.

2. Vngues oblongi candidi splendentes boni sunt, & moderatum significant hominem. Crederem potius sanum, & robustum, tales enim vngues sunt secundum naturam.

3. Candidi longi, tenues, lucidi, sub rubentes optimum indicant ingenium. Nam cerebrum bene dispositum, purum, & tenue docent, credo, & iudicium.

4. Oblongi stricti, acuti dant constantem, sed nõ admodum ingeniosum; Cur ad sit constantia in habentibus tales vngues non video, duos potius dicerem vngues hoc indicare.

5. Inflexi tardū, rapacem, impudentem. At tarditas, & rapacitas male videtur cōuenire, rapacitas; & impudētia à calore est, & à bile, tarditas frigoris est opus: tardæ testudines,

tardæ